

303

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 października 1966 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327 i 334, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 8 lutego 1964 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 7, poz. 44) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy rozporządzenia dotyczące orzekania przez szpitale stosuje się odpowiednio do sanatoriów, z wyjątkiem sanatoriów uzdrowiskowych, oraz do

kllinik, oddziałów klinicznych instytutów naukowo-badawczych i oddziałów chorych leżących w przychodniach bądź w stacjach pogotowia ratunkowego, a przepisy dotyczące orzekania przez przychodnie stosuje się odpowiednio do ośrodków zdrowia oraz do lekarzy (lekarzy dentystów) wykonujących opiekę zdrowotną nad pracownikami jednostek organizacyjnych resortu zdrowia i opieki społecznej.”.

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 1 pkt 4 nie stosuje się do orzekania w myśl przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy o potrzebie przeniesienia pracownika czasowo lub na stałe do pracy nie narażającej go na działanie czynników szkodliwych dla zdrowia w

związku z utrzymywaniem się objawów powstania choroby zawodowej o szczególnym zagrożeniu.”;

2) § 6 otrzymuje brzmienie:

- „§ 6. 1. Czasową niezdolność do pracy orzeka się na okres od dnia badania.
2. Okres bezpośrednio poprzedzający dzień badania, nie dłuższy niż 3 dni, może być objęty orzeczeniem, jeżeli:
- 1) w wyniku badania stwierdza się, że stan zdrowia osoby badanej powodował w tym okresie niezdolność do pracy oraz
 - 2) zostało stwierdzone, że:
 - a) mimo zawiadomienia we właściwym czasie zakładu społecznego służby zdrowia o potrzebie udzielenia pomocy zakład ten pomocy nie udzielił albo
 - b) szczególne okoliczności usprawiedliwiają niezawiadomienie we właściwym czasie o potrzebie udzielenia pomocy.
3. Okres bezpośrednio poprzedzający dzień badania, dłuższy niż 3 dni, może być objęty orzeczeniem w przypadkach wyjątkowo uzasadnionych:
- 1) w odniesieniu do osób, które z powodu choroby psychicznej lub zaburzeń psychicznych były niezdolne do oceny swego postępowania,
 - 2) w odniesieniu do chorych obłożnie, którzy pomimo skierowania przez przychodnię lub pogotowie ratunkowe i niezwłocznego zgłoszenia się do szpitala nie zostali przyjęci do szpitala,
 - 3) w odniesieniu do chorych, którzy po upływie okresu orzeczonej niezdolności do pracy nie mogli z ważnych przyczyn zgłosić się w celu przedłużenia okresu niezdolności do pracy z powodu tej samej choroby,
 - 4) jeżeli stan zdrowia osoby zainteresowanej nie budził wątpliwości co do jej czasowej niezdolności do pracy, lecz właściwy zakład

służby zdrowia nie wystawił zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy.

4. W przypadkach określonych w ust. 3 pkt 3 i 4 orzeczenie o czasowej niezdolności do pracy wydaje na podstawie odpowiedniej dokumentacji lekarskiej dotyczącej przebiegu choroby tylko lekarz — dyrektor (kierownik) wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) przychodni (poradni) przemysłowej właściwej ze względu na miejsce pracy lub pobytu osoby zainteresowanej lub z upoważnienia dyrektora (kierownika) lekarza — kierownik działu (sekcji) do spraw nadzoru nad orzecznictwem o czasowej niezdolności do pracy.
 5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się tylko do orzeczeń o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby, a przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do orzeczeń o potrzebie opieki domowej nad chorym członkiem rodziny.”;
- 3) w § 13 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W innych przypadkach niż nagle zachorowanie lub nieszczęśliwy wypadek lekarz (starszy felczer, felczer) stacji pogotowia ratunkowego może wydać orzeczenie o czasowej niezdolności do pracy, jeżeli dana stacja została zobowiązana do udzielania świadczeń leczniczych poza godzinami pracy zakładów opieki zdrowotnej otwartej.”;
- 4) § 18 otrzymuje brzmienie:
- „§ 18. Orzeczenie o stanie zdrowia w postępowaniu o przedłużenie okresu zasiłków przewidzianych w przepisach o ubezpieczeniu na wypadek choroby i macierzyństwa wydaje komisja lekarska w przychodni na wniosek lekarza leczącego, a dla chorego pozostającego w zakładzie opieki zdrowotnej zamkniętej — komisja lekarska tego zakładu na wniosek właściwego ordynatora.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*